

Про жорстоке поводження з дітьми

З 25 листопада по 10 грудня міжнародна спільнота щорічно підтримує акцію «16 днів проти насильства». Україна не являється виключенням, тож в ці дні у нас проходять заходи, які допомагають збільшити розуміння та обізнаність про всі форми насильства у співвітчизників.

У рамках цієї акції, мені б хотілося поговорити про жорстоке поводження з дітьми в сім'ї. Ми можемо заперечувати, наполягати, що це питання не являється актуальним, що в наших сім'ях діти зростають в любові, без жорстокості... Можливо, але давайте дочитаємо до кінця і трішки задумаємось.

Жорстоке поводження визначається як будь-які форми фізичного, психологічного сексуального або економічного насилля над дитиною.

Насильства – не взагалі примус, шкода життю і власності, а такий примус і така шкода, котрі здійснюються всупереч волі того, проти кого вони спрямовані. Насильство є посягання на свободу людської волі.

Жорстоке поводження з точки зору порушення прав дитини можна розглядати як:

- ігнорування потреб дітей, порушення їх прав;
- відсутність догляду за ними (чи незадовільний догляд);
- відсутність проявів батьківської любові, доброти, чуйності;
- бездіяльність батьків щодо дитини у скрутній ситуації;
- насильство у всіх видах;
- брутальність, неповага до гідності, особистості дитини;
- таке ставлення до дитини, яке не враховує її вік: дитина просто не може зробити того, що вимагають від неї батьки, дорослі;
- авторитарний стиль спілкування з дитиною;
- нехтування дитиною;
- обман дитини;
- приниження, знущання, погрози учинити насильницькі дії;
- різноманітні форми контролю поведінки (наприклад, ізоляція від сім'ї і друзів, нагляд за пересуванням, обмеження доступу до інформації чи допомоги).

Можна виділити такі типи батьківського ставлення до дітей в сім'ї, які мають в основі жорстоке поводження: відкидання, презирство, переслідування, запущеність.

Жорстоке поводження з дітьми може бути як одномоментним, так і пролонгованим у часі, як свідомим, так і неусвідомленим з боку батьків, дорослих.

Жорстокість, стосовно дітей, породжує у них почуття вини, невпевненості у собі, сприяє формуванню психологічних комплексів та значною мірою деформує процес соціалізації. Як наслідок, у особистості формуються переважно негативні якості: агресія, жорстокість, ненависть до світу, безцільність буття, жадова неусвідомленої помсти.

Жорстоке ставлення може призвести до загибелі дитини, до емоційного або психічного травмування.